

Nu e reclamă
Nici minciună
Cafeaua „La Pașa“
E cea mai bună
S i b i u,
Str. Regina Maria 42
Telefon 93

TRIBUNA

Reparații de
RADIO
PROMT și
IEFTIN
Radio - Lux
KUNTE
Str. Regina
Maria No. 40

DIRECTOR:
NICOLAE C. DROC
Redacția și Administrația
SIBIU, Str. Șaguna Nr. 25

25 bani Posta

BERĂ

LIAN NAȚIONAL INDEPENDENT

PRIM REDACTOR:
ALEX. TOMICI-SEVERIN
Abonamente:
Pe un an lei 150; pe 1/2 an lei 80
— Instituții și autorități 1000 lei —

Naționalism sau Comunism

Maidanul cu scăeți

Reforma închisorilor

Lupta între fascism și democrație — a se citi naționalism și comunism — a luat în ultimul timp în Europa, proporții și aspecte îngrijorătoare.

Italia și Germania au văzut din fericire triumful solidarității etnice în contra haosului internaționalist al iudeo-comunismului și au privilegiu rar, norocul de a fi conștate în aceste vremuri critice, de oameni excepționali pe care istoria îi hărăzește omenirii la intervale de sute de ani.

Restul Europei trăește o confuzie fără precedent, o involburare de ape al căror fund nu se poate ghici după cum nu se poate bănui nici ce lasă în urma lor.

Lumea veche se află la o răscruce a istoriei.

Cu toate acestea sunt câteva fapte care indică cu certitudine triumful naționalismului prin românism.

Franța de pildă, intrată în ghiarele hidrei populare în loc de a manifesta fericirea paradisiacă anunțată, — este din contră convulsionată de spasmi frecvente ale căror suflu patriotic este încă destul de puternic pentru a însângera vestita „Place de la Concorde“ sau celebra Avenue des Champs Elysées“...

Spania care deasemeni anunțase triumful „stângei“ se svârcolește de luni de zile în infernul celui mai crud război civil.

Nu mai vorbim de Rusia, al căruia paradis... este destul de cunoscut din reportagiile celor ce-și riscă viața ca să treacă Nistrul în iadul nostru burghez.

În fața acestor exemple România nu poate ezita.

Evident avem și noi... „democrații“ noștri dar aceștia când nu sunt dușmani înveterați ai țării, interesați la schimbarea actualei ordini sociale și politice, sunt bieții revoltați, cetățeni pașnici și loiali din sufletul cărora însă debordează amărăciunea provocată de venalitatea și corupția guvernanților noștri.

De aceea răul vine de sus și trebuie curmat de sus.

Spre deosebire de Comunism, care este o doctrină de răzbu-nare socială în masă, ușor accesibilă revoltaților sociali, — naționalismul este o doctrină

de însănătoșire prin dreapta socială.

Mulțimea înșelată, mințită, prefuită, furată... în fine jefuită și batjocorită, deslanțuită asupra profitorilor, nu va putea să-și facă dreptate.

Răzbu-narea este oarbă. Ea este un sentiment periferic și vulgar a căruia deslanțuire răstoarnă ordine, așezăminte, legi, etc, calcă în picioare inovații și nevinovați.

Naționalismul din contra pune acestei destrăbălări plebeiene, ordine și în locul urei sălbatice și dizolvante — dragostea de neam și Dumnezeu — care să lege prin muncă și disciplină, sufletele pustite și risipite pe meleagurile acestei țări, de buruiana politicianistă.

În loc de a distruge, naționalismul clădește — clădește o Românie Nouă, — a tuturor românilor.

Iar setea de răzbu-nare a mulțimei, o va împăca prin sancțiuni.

În loc de un milion de incendii și asasinat, o sută de spânzurați — în loc de o țară anarhizată și căzută pradă iudeo-comunismului, mai bine o țară intrată în legalitate și moralizată în care de frică va trebui să înlocuiască teama de Dumnezeu și rușinea de oameni, la aceia în sufletul cărora sentimentul de solidaritate și interes colectiv nu a putut desvolta sentimentul datoriei.

Diferența dintre aceste două doctrine apare așadar în mod evident. Dacă accentuăm astăzi aceste lucruri nu o facem pentru cei mulți. Nu, Un popor nu se guvernează cu teorii, ci din instinct.

Instinctul nedesmințit pe care-l afirmă vitalitatea puternică a neamului nostru este cel mai bun aliat al naționalismului românesc pe calea regenerării vieții noastre publice. Cine nu pricepe aceste lucruri cu atât mai rău.

Alex Tomici Severin

Desvelirea bustului lui Gheorghe Lazăr la Avrig

În satul natal al lui Gheorghe Lazăr s'a desvelit cu multă solemnitate bustul aceluia care a propovăduit învățătura peste munți, ducând fraților de dincolo slova românească. Cum se obișnuiește în asemenea ocazii, s'au pronunțat discursuri, s'a dat un banchet și după ce și-a satisfăcut fiecare orgoliul și stomacul, a plecat acasă mulțumit. Dar oare câți dintre cei ce au făcut paradă de vorbe umflăte cu noaște viața zbuciumată a dascălului Gheorghe Lazăr?

Gheorghe Lazar a fost de fapt numai un dascăl. N'a fost nici mare grangur politic nici patriot de ocazie care să ridice pretenția unor statui pe toate piețele publice. Un dascăl ardelean, modest și sfios, dar cu multă tenacitate și energie în el.

Dacă Ardealul a excelat în vreo profesiune aceasta a fost aceea a dascălilor. Vocația de dascăl părea în-născută în orice ardelean. Fiecare simțea nevoia să învețe, să propovăduiască, să semene idei și să trezească la viață conștiința națională. Erau vremurile de așa fel, încât dascăl însemna și profet și păzitor al tradiției românești. Datorită dascălilor ardeleni s'a ajuns la cunoașterea originii noastre latine și la introducerea alfabetului latin. Acești dascăli, n'au fost institutori în sensul de azi al cuvântului, cari să stea locului „g'ebae austerici“, ci erau un fel de nomazi sau

mai bine zis misionari, cari umblau din loc în loc să propovăduiască adevărul. Funcțiunea lor avea o semnificație etnică, un tălc național. Prin ei s'au răspândit toate bunurile spirituale ale acestui neam, făcând legătură între diverse provincii, prin care s'a păstrat unitatea poporului.

Gheorghe Lazăr este unul dintre marii dascăli misionari ardeleni, care au dus slova peste munți, făcând să încolțească ideea unității de neam și de țară luptător dârz și hotărât — calități eminamente ardelenesti — a străbătut pericole pentru a-și realiza intenția. Știe fiecare, din istoria literaturii, cum acest dascăl a înființat o școală în inima țării românești, într'o epocă în care eram inundați de cultura străină, fiind amenințați să ne înecăm în ea. Acțiunea acestui dascăl ardelean se datorește salvarea sufletului român din ghiarele influenței străine.

Ridicarea unui bust lui Gheorghe Lazăr în comuna sa natală a fost un act de dreptate ce s'a făcut acestui fiu al Ardealului. E bine să-și arate și Ardealul recunoștință pentru oamenii săi. Cultul oamenilor de seamă trebuie să fie ca o religie, ei înfrunchează sufletul națiunii.

Gheorghe Lazăr e un apostol al românismului, care a pornit cu traisfa în spate peste munți, plină cu cărți de învățătură. Pelerinajul ce a avut loc la Avrig, a izvorit deci din sufletul curat al națiunii.

L. N.

Din America ferice
Cu păduri scaldate 'n rouă,
Prin mesaj radiofonic
Ne-a sosit o știre nouă.
Știre foarte importantă
Și cu ample rezultate.
Și anume: închisoarea
Poți so-faci acolo 'n rate.
Domnii gangsteri mai de seamă
După Codu — American
Vor să-lășlui 'n celulă,
Numai patru luni pe an.
Ce-i c'un an și jumătate,
Răpitorii (corupătorii de minore),
La răcoare au să stee
La o lună zece ore.
Spiritul de libertate
E în U. S. A. în floare
Deci s'a introdus reforma
Privitor la închisoare.
Ce să-l ții cinci ani la gherlă
Fără de activitate?
Dă-le drumul după serii
Ca să mai «lucreze» frate...
Ai comis cumva o crimă
Și ți-au dat opt ani de hrubă
Deci te 'ntreabă procurorul:
Când poți, mă rog, la dubă?
Îți consulți în grabă agenda
Și c'un aer aferat
Îți alegi ziua și ora!
— Joi la cinci, neapărat!...

Delicvenții de duzină
Hoți, borfași și luți de mână
Au un tratament aparate!
Fac trei zile 'n săptămână,
Dar sunt alții, criminalii
Cu alură cinică
Care cer să stea la gherlă
Doar câte-o Duminică.
Extizând puțin progresul
Cred că s'ar putea aduce
Îmbunătățire o sumă
Dacă s'ar mai introduce
Clauza ca 'n timpul verii
Cei din ocele de sare,
Să-și petreacă închisoarea,
În localități balneare!
Extizând acum reforma!
Asta americanescă,
Îa să aplicăm cu brio
Și 'n țara românească.
Grosz-Cagero ar pretinde
Pravoslavnic și supus
Că doar sâmbăta să stee
Dar... la sâmbăta de Sus...
Cantalup, as în devize
Cred că ar prefera bălătu,
Evident că nu Doftana
Ci la «Leul și Cârnatul»
Și de-i vorba ca 'n rate
Să-ți faci anii de 'nchisoare
El ar prefera s'o facă
Dar 'n rate... secular.

ATOMSEVER

